

O pojistné povinnosti domácích dělníků, kteří nepracují přímo k zá-
kázce a na účet určitého podnikatele, nýbrž jen pro faktora firmy pod-
nikatelské. — Nález z 31. prosince 1919, č. 6998.

Sbírka n. spr. soudu a) 1920, I., str. 548.

b) úrazové:

Povinnosti úrazového pojištění podléhají všichni dělníci závodu i tehdy,
je-li rozdělen na několik oddělení a předpoklady pojistnou povinnost za-
kládající (§ 1, odst. 4. z. úraz.) dány jsou jen při oddělení jednom, před-
pokládajíc, že oddělení ta tvoří jediný závod ve smyslu § 1 z. úraz. —
Nález z 23. prosince 1919, č. 231.

Sbírka n. spr. soudu a) 1920, I., str. 525.

Důkaz o tom, že vyměření úrazových poplatků pojišťovacích z moci
úřední ve smyslu § 1, odst. 7. z. z 8. února 1909, č. 29 ř. z., stalo se proti
zákonu nebo spočívá na předpokladech zjevně mylných, náleží podnikateli.
— Nález z 24. června 1919, č. 3191.

Sbírka n. spr. soudu a) 1920, I., str. 265.

Při zjišťování mzdy pro výměr pojistných příspěvků úrazových je
započítati do pracovního výdělku dělníkova i hospodářskou hodnotu vý-
hody, které se dostává dělníkovi tím, že je mu pronajat v dělnických
domcích zaměstnavatelových byt za nižší nájemné, než jaké je v místě
obvyklé. — Ministerstvo soc. péče je příslušné rozhodovati ve věcech
jemu přikázaných bez ohledu, vzešel-li spor, resp. byl-li podán opravný
prostředek před 1. lednem 1918 nebo po něm. — Nález nejv. spr. soudu
z 9. února 1920, č. 1009.

Zamítnuta stížnost podnikatelova do rozhodnutí býv. c. k. minister-
stva soc. péče ve Vídni, kterým zamítlo stížnost do zvýšení pojistných
příspěvků úrazových za I. a II. pololetí r. 1915 provedeného na základě
opraveného výpočtu, při němž za závodní byty bylo započteno ne ná-
jemné, které dělníci skutečně platili, nýbrž nájemní hodnota těchto bytů
vyšetřená horními úřady.

Za pracovní výdělek, o němž mluví § 16 úrazového zákona je po-
važovati vše, co dělník vydělá v důsledku svého pracovního poměru
a s čím může jako s příjmem počítati, byť by nešlo vždy o požitky,
na něž by měl přímý právní nárok. Bylo patrným úmyslem zákono-
dárčovým, zabezpečit dělníku, postiženému úrazem, důchod, stanovený
v poměru k jeho příjmu před úrazem a tomuto příjmu pokud možno se
přibližující. Pro výklad pojmu „pracovní výdělek“ jsou tedy podstatny
dvě okolnosti: jednak aby šlo o hmotnou výhodu, již se zaměstnanci do-
stává na základě pracovního poměru, jednak aby výhoda ta byla na tolik
pravidelná a stálá, aby zaměstnanec s ní mohl počítati. Obě okolnosti ty
jsou při závodních bytech: poskytují se dělníkům za nájemné nižší než
v místě obvyklé a jsou tedy pro dělníky hospodářskou výhodou; posky-
tují se výhradně dělníkům, zaměstnaným v závodě a poskytnutí jich je
tedy důsledkem pracovního poměru (na čemž ničeho nemění, ponechává-li
se byt za určitých předpokladů i po skončení pracovního poměru. Rovněž
nerozhoduje, že se byty propůjčují na základě zvláštní nájemní smlouvy,
jenom některým dělníkům a že je lze dělníkovi odejmouti; jeť přece možno
i mzdu dělníkovu snížit!) Výhoda, které dělníci nabývají propůjčením